

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 47034/3/2017

Decizia Civilă nr. 1241

Ședința publică din data de 20.07.2020

Curtea constituită din:

Președinte: MEIU EMILIAN CONSTANTIN

Judecător: ILIESCU CARMEN ELENA

Judecător: ANDREI LAURA MARINA

Grefier: APOSTOL PETRUȚA

Pe rol se află soluționarea cererilor de recurs formulate de *recurenții-pârâți* **MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR GENERAL** - sector 5, București, B-dul Regina Elisabeta, nr. 47 și **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** - sector 5, București, B-dul Regina Elisabeta, nr. 47 *împotriva sentinței civile nr. 8059/04.12.2018, pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 47034/3/2017, în contradictoriu cu intimații-reclamanții* și ambii cu domiciliul

în sector 5, București, str. Dumbrava Nouă, nr. , bl. , sc. , ap. .

La apelul nominal făcut în ședință publică, nu se prezintă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Curtea dispune lăsarea cauzei la a doua strigare, conform Regulamentului de Ordine Interioară a Instanțelor Judecătorești, în eventualitatea prezentării părților.

La a doua strigare a cauzei, la apelul nominal făcut în ședință publică, nu se prezintă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Curtea reține cauza în pronunțare asupra recursului.

CURTEA,

Deliberând asupra cererii de recurs de față, reține următoarele :

Prin sentința civilă nr. 8059 din data de 04.12.2018 Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Municipiul București, ca neîntemeiată; A admis în parte acțiunea modificată formulată de reclamanții și ambii cu domiciliul în sector 5, București, Str. nr. , bl. , sc. , ap. în contradictoriu cu pârâții Municipiul București prin Primar General și Consiliul General al Municipiului București, ambii cu sediul în sector 5, București, B-dul Regina Elisabeta, nr. 47; A anulat în parte Planul Urbanistic General al Municipiului București, aprobat prin HCGMB nr. 269/2006 și prelungit prin HCGMB nr. 224/2015, în ceea ce privește includerea în zona VIa a imobilului din București, str. Cantonului nr.18B, sector 1; A anulat în parte Planul Urbanistic Zonal – închiderea inel median de circulație la zona de nord - autostrada urbană,

tronson cuprins între Lacul Morii și Șoseaua Colentina, aprobat prin HCGMB nr. 294/28.11.2013, modificat prin HCGMB nr. 292/27.11.2014, în ceea ce privește includerea în zona VIa – teritoriul de referință 4 UTR 4-16 – subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1; A obligat pârâții să ia măsurile necesare încadrării urbanistice corecte a imobilului din București, str. Cantonului nr.18B, sector 1; A respins în rest acțiunea modificată, ca neîntemeiată.

Pentru a dispune astfel, Tribunalul a reținut următoarele:

I. Analizând cu prioritate potrivit art.248 alin.1 C. proc. civ., excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Municipiul București, tribunalul o va respinge ca neîntemeiată.

Raportat la obiectul acțiunii, astfel cum a fost modificată de reclamanți, tribunalul constată că acest pârât are calitate procesuală pasivă, din moment ce reclamanții au solicitat atât anularea parțială a Planul Urbanistic General al Municipiului București, aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 și prelungit prin HCGMB nr. 224/2015, și a Planul Urbanistic Zonal - Închidere inel median de circulație la zona de nord - autostrada urbană, tronson cuprins între Lacul Morii și Șoseaua Colentina, aprobat prin HCGMB nr. 294/28.11.2013, modificat prin HCGMB nr. 292/27.11.2014, cât și obligarea pârâților să ia măsurile necesare pentru includerea imobilului din București, str. Cantonului nr.18B, sector 1, în zona urbanistică corespunzătoare, respectiv în zona L1a - subzona locuințelor individuale și colective mici cu maxim P+2 niveluri situate în afara perimetrelor de protecție.

Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele invocate de pârâtul Municipiul București, respectiv că nu poate avea calitate de pârât, deoarece nu este emitentul actelor contestate de reclamanți.

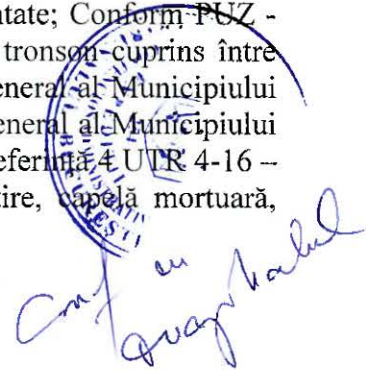
Totodată, este de menționat că actele administrative a căror anulare parțială a fost solicitată de reclamanți privesc activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism a Municipiului București, iar reclamanții au solicitat obligarea pârâților să ia măsurile necesare pentru includerea imobilului lor în altă zonă urbanistică.

II. Analizând actele și lucrările dosarului pe fondul cauzei, tribunalul reține următoarele:

Din extrasul de carte funciară pentru informare (fila 10, volumul I) reiese că imobilul situat în București, str. Cantonului nr.18B, sector 1, a fost înscris în Cartea Funciară nr. 217896 a UAT București Sectorul 1, iar prin Încheierea nr.71622/22.08.2017 a fost intabulat dreptul de proprietate, mod de dobândire adjudecare în cota de 1/1 asupra A.1 în favoarea reclamanților și , sub B.5 din cartea funciară 217896 a UAT București Sectorul 1.

După cum este precizat în actul de adjudecare și în extrasul de carte funciară, imobilul situat în str. Cantonului nr.18B, sector 1, este compus din teren intravilan în suprafață de 670 mp din acte (640 mp din măsurători) cu o deschidere de 25,60 ml la drumul de acces și construcția edificată pe acesta cu regim de înălțime Parter, edificată în anul 1930, formată din imobil cu 3 (trei) camere, bucătărie, antreu și cămară în suprafață construită la sol de 84,27 mp, imobil înscris în CF a localității București, sector 1, sub nr. 58626, având număr cadastral 217896 (număr cadastral vechi 21171).

Prin certificatul de urbanism nr.2039/223/C/34609/08.12.2017 se atestă cu privire la Regimul economic al imobilului situat în București, sector 1, str. Cantonului nr.18B: "În prezent terenul este construit (conform Extras CF); Conform PUG - MB aprobat prin HCGMB 269/2000 și prelungit prin HCGMB 224/2015, amplasamentul se încadrează în subzona VIa-parcuri, grădini și scuaruri publice orașenești și fâșii plantate; Conform PUZ - Închidere Inel Median de circulație la zona nord - autostrada urbană tronson cuprins între lacul Morii și Șoseaua Colentina aprobat prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 294 din 28.11.2013 modificat cu Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 292 din 27.11.2014, imobilul este cuprins în teritoriul de referință 4 UTR 4-16 – subzona cimitirelor; Utilizări admise: cimitire și clădiri anexă, cimitire, capela mortuară,

mausoleu - osuar, circulații carosabile, parcaje, circulații pietonale, plantații, pavilion pentru administrație, depozitare și anexe sanitare; Utilizări admise cu condiționări: se va asigura, conform normelor, o zonă de protecție de 50.0 metri; se va asigura pentru noile cimitire o densitate mai redusă a locurilor de veci (între 7.5 și 10,0 mp teren brut pentru un loc de veci), circulații carosabile și pietonale civilizate și o pondere mai ridicată a vegetației potrivit rolului de reculegere și respectului cuvenit; Utilizări interzise: se interzice densificarea cimitirelor existente prin ocuparea aleilor și distrugerea vegetației din lungul acestora sau a celei perimetrare.“.

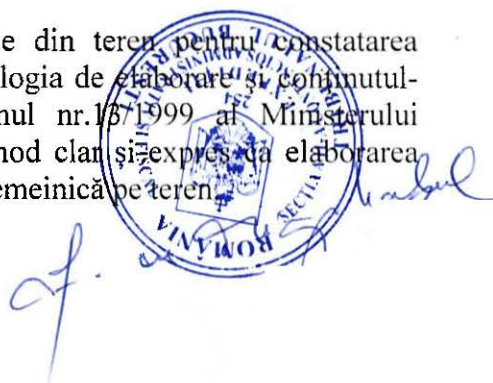
Analizând criticile formulate de reclamanți cu privire la modul în care s-a realizat includerea imobilului situat în București, str. Cantonului nr.18B, sector 1, în subzona V1a-parcuri, grădini și scuaruri publice orășenești și fâșii plantate, conform PUG - MB aprobat prin HCGMB 269/2000 și prelungit prin HCGMB 224/2015, și în teritoriul de referință 4 UTR 4-16 – subzona cimitirelor, conform Planul Urbanistic Zonal - Închidere inel median de circulație la zona de nord - autostrada urbană, tronson cuprins între Lacul Morii și Șoseaua Colentina, aprobat prin HCGMB nr. 294/28.11.2013, modificat prin HCGMB nr. 292/27.11.2014, tribunalul constată că sunt întemeiate, din moment ce în cauză s-a dovedit că nu au fost respectate dispozițiile legale care reglementează modul de elaborare a planului urbanistic general și a planului urbanistic zonal.

În ceea ce privește planul urbanistic general, tribunalul reține că elaborarea PUG trebuia realizată în conformitate cu reglementarea tehnică “Ghid privind metodologia de elaborare și conținutul-cadru al planului urbanistic general”, aprobată prin Ordinul nr.13/1999 al Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, care impune o anumită metodologie, anumite etape în elaborare și anumite studii de fundamentare. Potrivit pct. 1.4. din Capitolul 1-„Generalități”, „Elaborarea unui PUG (...) impune: (...) o documentare temeinică, atât pe teren, cât și în bazele de date (...) fundamentarea reglementărilor pe baza concluziilor studiilor de specialitate”.

Din documentația aflată la dosarul cauzei nu rezultă că pentru elaborarea Planul Urbanistic General al Municipiului București, aprobat prin HCGMB nr. 269/2000, au fost efectuate studii de specialitate, în raport de realitatea faptică din teren, și o documentare temeinică pe teren și în bazele de date. Includerea unui teren intravilan, pe care se află o construcție încă din anul 1930, în subzona V1a-parcuri, grădini și scuaruri publice orășenești și fâșii plantate, nu poate fi considerată că a fost realizată în condițiile legii, din moment ce nu au fost efectuate, anterior elaborării Planul Urbanistic General al Municipiului București, aprobat prin HCGMB nr. 269/2000, studii de specialitate și verificări în teren care să fundamenteze această includere în subzona V1a-parcuri, grădini și scuaruri publice orășenești și fâșii plantate.

Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei rezultă că Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, în calitate de proiectant al PUG, a elaborat documentația PUG pe baza informațiilor primite de la achizitor. Astfel, în cauză nu s-a dovedit că au fost efectuate studii de specialitate, în raport de realitatea faptică din teren, și nici o documentare temeinică, atât pe teren, cât și în bazele de date. Identificarea funcțiunii dominante a fiecărei zone sau a funcțiunii dominante tradiționale caracterizate de țesut urban și conformare spațială proprie, potrivit H.G. nr. 525/1996 pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism, nu se poate realiza doar pe baza unor înscrisuri deținute de autoritatea care a solicitat întocmirea documentației pentru elaborarea PUG.

Caracterul general al PUG nu excludea verificările din teren pentru constatarea situației reale de fapt, atâta timp cât Ghidul privind metodologia de elaborare și conținutul-cadru al planului urbanistic general, aprobat prin Ordinul nr.13/1999 al Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, impunea în mod clar și expres ca elaborarea planului urbanistic general să aibă la bază și o documentare temeinică pe teren.

Această documentare temeinică trebuia efectuată atât prin verificări de fapt ale situației concrete din teren, cât și a datelor și informațiilor conținute de diverse baze de date, astfel încât fundamentarea reglementarilor să răspundă cerinței de a fi realizată pe baza concluziilor studiilor de specialitate efectuate, în condițiile legii.

Prin Regulamentul general de urbanism, aprobat prin H.G. nr. 525/1996, au fost prevăzute reguli proprii pentru fiecare categorie de teren, în vederea ocupării lor și pentru păstrarea integrității mediului și protejarea patrimoniului natural și construit. Se poate observa că prin modul de structurare a Secțiunii II, intitulată "Reguli cu privire la păstrarea integrității mediului și protejarea patrimoniului natural și construit", din cadrul Capitolului II (Reguli de bază privind modul de ocupare a terenurilor) din Regulamentul general de urbanism, aprobat prin H.G. nr. 525/1996, s-a urmărit o reglementare distinctă a modului în care se aplică Regulamentul general de urbanism în proiectarea și realizarea tuturor construcțiilor și amenajărilor, în funcție de categoria în care se încadrează terenurile, resursele și zonele.

Astfel, în cazul terenurilor, aceste reguli proprii se regăsesc în trei articole distincte, în funcție de categoria efectivă a terenului, respectiv terenuri agricole din extravilan (art.3), terenuri agricole din intravilan (art.4) și suprafețe împădurite (art.5). Această înseamnă că la elaborarea PUG al Municipiului București, astfel cum a fost adoptat inițial și ulterior prelungit, în mod succesiv, trebuia avută în vedere și realitatea faptică din punct de vedere al categoriei în care se încadrau terenurile existente într-o anumită zonă.

Raportat la situația de fapt concretă a imobilului reclamanților, se poate observa că aceștia nu pot exercita atributul folosinței, în condițiile legii, potrivit destinației pe care o are imobilul și interesului lor legitim. Atributul folosinței presupune posibilitatea utilizării lucrului și culegerea fructelor (naturale, industriale și civile). Potrivit art.559 alin. 2 din Codul civil, "Proprietarul poate face, deasupra și în subsolul terenului, toate construcțiile, plantațiile și lucrările pe care le găsește de cuviință, în afară de excepțiile stabilite de lege, și poate trage din ele toate foloasele pe care acestea le-ar produce. El este ținut să respecte, în condițiile și în limitele determinate de lege, drepturile terților asupra resurselor minerale ale subsolului, izvoarelor și apelor subterane, lucrărilor și instalațiilor subterane și altora asemenea".

Este de subliniat că nu prezintă nicio relevanță faptul că la stabilirea zonelor prin Planul Urbanistic General se au în vedere funcțiunile dominante ale zonei, atâta timp cât s-a dovedit că această includere în subzona V1a-parcuri, grădini și scuaruri publice orășenești și fâșii plantate nu a fost realizată în condițiile legii, nefiind dovedit că are la bază studii de fundamentare întocmite în raport de situația de fapt a terenurilor din arealul respectiv, potrivit cerințelor Regulamentului general de urbanism, aprobat prin H.G. nr. 525/1996, și Ordinului Ministrului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului 13/N/10.03.1999 prin care s-a aprobat reglementarea tehnica - „Ghid privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al Planului Urbanistic General".

Potrivit art.37 din H.G. nr. 525/1996, "În sensul prezentului regulament, prin destinația unui teren sau a unei construcții se înțelege modul de utilizare a acestora, conform funcțiunii prevăzute în reglementările cuprinse în planurile de urbanism și de amenajare a teritoriului, aprobate conform legii."

În condițiile în care elaborarea Planul Urbanistic General al Municipiului București, aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 și prelungit prin HCGMB nr. 224/2015, s-a realizat cu nerespectarea dispozițiilor legale care impuneau studii de specialitate, în raport de realitatea faptică din teren, și o documentare temeinică pe teren și în bazele de date, nu se poate considera că destinația imobilului reclamanților corespunde funcțiunii rezultate din includere în subzona V1a-parcuri, grădini și scuaruri publice orășenești și fâșii plantate, respectiv din cuprinderea acestuia în teritoriul de referință 4 UTR 4-16 – subzona cimitirelor.

Este de subliniat că prin certificatul de urbanism nr.2039/223/C/34609/08.12.2017 se atestă în ceea ce privește utilizarea imobilului reclamanților, că sunt admise următoarele utilizări: cimitire și clădiri anexă, cimitire, capelă mortuară, mausoleu - osuar, circulații

carosabile, parcaje, circulații pietonale, plantații, pavilion pentru administrație, depozitare și anexe sanitare. De asemenea, sunt precizate ca fiind utilizări admise cu condiționări: se va asigura, conform normelor, o zonă de protecție de 50.0 metri; se va asigura pentru noile cimitire o densitate mai redusă a locurilor de veci (între 7.5 și 10,0 mp teren brut pentru un loc de veci), circulații carosabile și pietonale civilizate și o pondere mai ridicată a vegetației potrivit rolului de reculegere și respectului cuvenit. Totodată, la rubrica utilizări interzise este specificat: se interzice densificarea cimitirelor existente prin ocuparea aleilor și distrugerea vegetației din lungul acestora sau a celei perimetrare.

În conformitate cu dispozițiile art.47 alin.1 din Legea nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, "Planul urbanistic zonal este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată. Planul urbanistic zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Planul urbanistic general."

Față de aceste dispoziții legale și ținând seama de precizările din certificatul de urbanism nr.2039/223/C/34609/08.12.2017 referitoare la utilizările adoptate de autoritățile administrației publice pentru imobilul reclamanților, tribunalul reține că nelegalitatea includerii amplasamentului, în cazul reclamanților, în subzona V1a-parcuri, grădini și scuaruri publice orășenești și fâșii plantate, conform Planul Urbanistic General al Municipiului București, aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 și prelungit prin HCGMB nr. 224/2015, conduce în mod direct și la nelegalitatea cuprinderii imobilului în teritoriul de referință 4 UTR 4-16 – subzona cimitirelor, potrivit Planul Urbanistic Zonal - Închidere inel median de circulație la zona de nord - autostrada urbană, tronson cuprins între Lacul Morii și Șoseaua Colentina, aprobat prin HCGMB nr. 294/28.11.2013, modificat prin HCGMB nr. 292/27.11.2014.

În consecință, tribunalul reține că reclamanții au dovedit că în cauză se impune anularea în parte a Planului Urbanistic General al Municipiului București, aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 și prelungit prin HCGMB nr. 224/2015, în ceea ce privește includerea în zona V1a a imobilului din București, str. Cantonului nr.18B, sector 1, precum și anularea în parte a Planului Urbanistic Zonal - Închidere inel median de circulație la zona de nord - autostrada urbană, tronson cuprins între Lacul Morii și Șoseaua Colentina, aprobat prin HCGMB nr. 294/28.11.2013, modificat prin HCGMB nr. 292/27.11.2014, în ceea ce privește includerea în zona V1a – teritoriul de referință 4 UTR 4-16 – subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1.

În condițiile în care s-a dovedit că reclamanții au ajuns în situația de imposibilitate a exercitării dreptului lor de folosință asupra imobilului, potrivit drepturilor și intereselor lor legitime, fiind adoptate documentații de urbanism conform cărora acest imobil are doar utilizări care privesc cimitirele, tribunalul va obliga pârâții să ia măsurile necesare încadrării urbanistice corecte a imobilului din București, str. Cantonului nr.18B, sector 1.

În ceea ce privește solicitarea reclamanților de obligare a pârâților să ia măsurile necesare pentru includerea imobilului din București, str. Cantonului nr.18B, sector 1, în zona urbanistică corespunzătoare, respectiv în zona L1a - subzona locuințelor individuale și colective mici cu maxim P+2 niveluri situate în afara perimetrelor de protecție, este de reținut că modificarea reglementărilor urbanistice stabilite prin PUG se poate face, potrivit Legii nr. 350/2001, doar printr-un plan urbanistic zonal, iar aprobarea acestuia se face printr-o procedură care implică o anumită marjă de apreciere din partea autorității administrative competente. Instanțele judecătorești nu se pot substitui autorităților administrației publice, deoarece în caz contrar s-ar ajunge la încălcarea principiului constituțional al separației puterilor în stat și implicit a atribuțiilor conferite de lege instanțelor judecătorești. O instanță de contencios administrativ are doar competența legală să efectueze controlul ulterior de

legalitate al actului administrativ de reîncadrare, la cerere părții interesate și ulterior reîncadrării urbanistice, ca urmare a parcurgerii procedurii prevăzute de Legea nr. 350/2001.

Față de considerentele de fapt și de drept prezentate, tribunalul va admite în parte acțiunea modificată formulată de reclamantii și

în contradictoriu cu pârâții Municipiul București prin Primar General și Consiliul General al Municipiului București, sens în care va anula în parte Planul Urbanistic General al Municipiului București, aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 și prelungit prin HCGMB nr. 224/2015, în ceea ce privește includerea în zona V1a a imobilului din București, str. Cantonului nr.18B, sector 1, va anula în parte Planul Urbanistic Zonal - Închidere inel median de circulație la zona de nord - autostrada urbană, tronson cuprins între Lacul Morii și Șoseaua Colentina, aprobat prin HCGMB nr. 294/28.11.2013, modificat prin HCGMB nr. 292/27.11.2014, în ceea ce privește includerea în zona V1a – teritoriul de referință 4 UTR 4-16 – subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1, și va obliga pârâții să ia măsurile necesare încadrării urbanistice corecte a imobilului din București, str. Cantonului nr.18B, sector 1, urmând să respingă în rest acțiunea modificată, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe, au declarat recurs pârâții MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR GENERAL și CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI.

Recurentul-pârât Municipiul București prin Primar General, a formulat *recurs* solicitând admiterea recursului astfel cum a fost formulat, modificarea sentinței civile în sensul respingerii cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În dezvoltarea motivelor de recurs, recurentul Municipiul București prin Primar General a arătat următoarele:

Consideră sentința civilă recurată netemeinică și nelegală în raport de prevederile art. 488 alin.1 pct. 8 NCPC hotărârea a fost data cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material” și art. 488 alin. 1 pct.6:” când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei.”

Din punct de vedere procedural, învederează că în mod greșit a fost respinsa excepția lipsei calității Municipiului București prin Primar General.

Calitatea procesuala pasiva, potrivit art. 36 din noul Cod de procedură civilă, rezultă din ”identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecării”. După cum se arată în doctrină, calitate procesuală pasivă o are subiectul pasiv al dreptului; în cazurile în care prin acțiune se urmărește protecția nu a unui drept subiectiv, ci a unei alte situații juridice, calitatea procesuală rezultă chiar din lege. Totodată, instanța este obligată să verifice atât calitatea procesuală activă, cât și calitatea procesuală pasivă, deoarece raportul de drept procesual nu se poate lega valabil decât între subiectele dreptului ce rezultă din raportul dedus judecării.

Pentru a avea calitate procesuală pasivă în cauza, trebuie să existe identitate între persoana pârâtului și cel despre care se pretinde că este obligat în obiectul juridic supus judecării, ceea ce nu este aplicabil Municipiului București prin Primarul General în prezenta cauză, emitentul actului contestat fiind Consiliul General al Municipiului București.

Conform competențelor stabilite prin Legea nr. 215/2001 a administrație publice locale, Consiliul General al Municipiului București (GCMB), are inițiativa și hotărăște, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale, în numele și în interesul electoratului locale pe care le reprezintă.

În acest scop, printre altele, CGMB exercita atribuții privind dezvoltarea economico-socială și de mediu a municipiului precum și atribuții privind administrarea domeniului public și privat al municipiului. În exercitarea acestor atribuții, CGMB aproba, în condițiile legii,

strategiile privind dezvoltarea economica, sociala si de mediu a municipiului , documentațiile tehnico-economice pentru lucrările de investiții de interes local , precum si documentațiile de amenajare a teritoriului si urbanism - art.3 , art. 36-alin.(1) si (2).

Ca urmare, a celor de mai sus solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a Municipiului București prin Primarul General, întrucât apreciază că nu sunt emitenții actului atacat și să respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind îndreptată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă

Pe fondul cauzei, în considerentele sentinței contestate, instanța de fond reține faptul că modificarea reglementarilor urbanistice stabilite prin PUG se poate face, potrivit Legii nr. 350/2001, doar printr-un plan urbanistic zonal, iar aprobarea acestuia se face printr-o procedura care implica o anumita marja de apreciere din partea autorității administrative competente. Instanțele judecătorești nu se pot substitui autorităților administrației publice, deoarece în caz contrar s-ar ajunge la încălcarea principiului constituțional al separației puterilor în stat și implicit a atribuțiilor conferite de lege instanțelor judecătorești.

Față de contradicția dintre considerentele hotărârii care cuprind motivarea în drept și în fapt a instanței și dispozitivul hotărârii care cuprinde soluția contrară, solicită instanței să constate nelegalitatea hotărârii atacate și admiterea recursului, schimbarea în parte a sentinței atacate, iar pe fond să respingerea cererii reclamanților ca nefondată.

Având în vedere motivele arătate, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, modificarea hotărârii atacate, iar pe fond respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În drept: prevederile art. 488 alin. 1, pct. 8 și pct. 6 Noului Cod de Procedură Civilă.

Solicită judecarea și în lipsă a cauzei, conform prevederilor art. 223, alin. 3 din Noul Codul de Procedură Civilă.

Pârâtul Consiliul General al Municipiului București a formulat recurs apreciind sentința de fond ca fiind nelegală și netemeinică, solicitând în baza probatoriului administrat:

> Admiterea recursului, casarea în tot a hotărârii instanței de fond și trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond; în subsidiar, intrând pe fond, solicită respingerea cererii principale astfel cum a fost modificată, ca neîntemeiată;

> Obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei cauze, pentru următoarele motive:

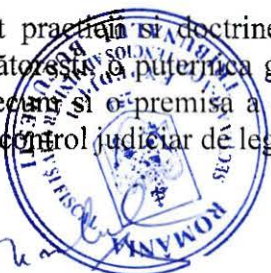
1. Un prim motiv de recurs îl constituie cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. 2 pct. 6 Cod Pr. Civila.

Astfel, o prima critica pe care înțelege să o aducă hotărârii instanței de fond vizează faptul ca sentința civila nu cuprinde motivele de fapt și de drept ce au format convingerea instanței, potrivit art.425 alin 1 lit b NCPC, nefiind indicate motivele pentru care s-au admis, cat și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.

Învederează faptul că sentința civila atacata este motivata ambiguu, superficial, instanța de fond înlăturând nemotivat toate apărările formulate de CGMB. Practic, instanța de fond nu a făcut altceva decât sa redea motivele arătate de către reclamanți, fără o analiza judicioasa bazata pe argumente concrete

Or, hotărârea judecătorească trebuia sa cuprindă în motivarea sa argumentele pro și contra care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată argumente care, în mod necesar, trebuiau sa se raporteze, pe de o parte la susținerile și apărările părților, iar pe de alta parte la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic dedus judecații.

Potrivit practicii și doctrinei judiciare, motivarea este un element esențial al unei hotărâri judecătorești și o garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisa a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie.

Handwritten signature in blue ink.

Obligativitatea motivării hotărârii judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigenta a art.21 alin. 3 din Constituția României și art. 6 parag. 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenție motivarea hotărârii judecătorești vizează două aspecte: pe de o parte, dreptul oricărei persoane de a-și prezenta argumentele și observațiile în fața instanței, iar pe de altă parte obligația instanței de a proceda la un examen efectiv al motivelor, argumentelor și propunerilor de probe prezentate de părți, cel puțin pentru a le aprecia pertinenta.

Printre pilonii de baza ai unui proces echitabil se numără și dreptul unei părți în cazul unei proceduri judiciare de a prezenta instanței observațiile, argumentele și mijloacele de proba, coroborat cu dreptul fiecărei părți ca aceste observații și argumente să fie examinate în mod efectiv.

Este adevărat faptul că instanțele judecătorești nu au obligația de a combate în mod individual fiecare argument ori susținere a părților, însă ignorarea completa a apărărilor formulate de CGMB prin întâmpinare echivalează cu lipsirea acestuia de un veritabil acces la justiție și proces echitabil: în ansamblu motivarea trebuie să fie pertinenta, completa, întemeiata, omogena și concretă.

Or. instanța de fond nu numai că nu a avut în vedere apărările formulate de CGMB, dar nici ansamblul materialului probator administrat în cauză și care făcea dovada indubitabilă a legalității hotărârii atacate.

Și practica instanței supreme este orientată în acest sens, afirmând constant că inexistența motivării atrage anularea/casarea hotărârii la fel ca și o motivare necorespunzătoare. Cu alte cuvinte, o motivare succintă sau necorespunzătoare în raport cu complexitatea cauzei, echivalează practic cu inexistența cauzei (cauza Van de Hurk c. contra tarile de jos, hotărâre din 19.04.1994, alin 59, cauza Albina c. Romania, hotărâre din 28.04.2005 alin.30).

Dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv, decât dacă observațiile părților sunt corect examinate de către instanța, instanța ce are în mod necesar obligația de a proceda la un examen concret al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba cel puțin pentru a le aprecia pertinenta (Hotărârea Hirvisaari c. Finlanda din 27.sept.2001, cauza Dimitrellos c. Grecia, Hotărâre din 07. april.2015).

Fata de toate aceste considerente, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea în tot a sentinței civile atacate și trimiterea pre rejudecare instanței de fond.

2. Un al doilea motiv de recurs îl constituie pct. 8 al art. 488 alin. 2 Cod Pr. Civila, întrucât, în opinia sa, hotărârea a fost dată cu aplicarea greșită a legii.

Din motivele reținute de instanța de judecată rezulta faptul că aceasta a făcut o greșită interpretare a normelor de drept material, respectiv a Legii 350/2001 și a Ordinului nr. 13/1999 privind aprobarea Ghidului privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al Planului Urbanistic General

Planul urbanistic general cuprinde reglementări pe termen scurt, la nivelul întregii unități administrativ-teritoriale de baza privitoare la:

a) stabilirea și delimitarea teritoriului intravilan în relație cu teritoriul administrativ al localității;

b) stabilirea modului de utilizare a terenurilor din intravilan;

c) zonificarea funcțională în corelație cu organizarea rețelei de circulație;

d) delimitarea zonelor afectate de servituți publice;

e) modernizarea și dezvoltarea infrastructurii tehnico-edilitare;

f) stabilirea zonelor protejate și de protecție a monumentelor istorice;

g) formele de proprietate și circulația juridică a terenurilor;

h) precizarea condițiilor de amplasare și conformare a volumelor construite, amenajate și plantate;

HCGMB nr. 269/2000 de aprobare a Planului Urbanistic General al Municipiului București, a cărui valabilitate a fost prelungită prin Hotărârile CGMB nr. 169/2004, nr. 241/20.12.2011, nr. 232/19.12.2012 și nr. 224/2015 a reglementat amenajarea teritoriului în vederea dezvoltării urbanistice la nivelul întregului oraș - Municipiul București, văzut ca unitate administrativ-teritorială, și nu a avut ca obiectiv stabilirea în mod punctual, individual, a regimului urbanistic al unui imobil sau altul de pe cuprinsul Bucureștiului.

Planul urbanistic general este un plan de reglementare cu caracter general, nu un plan la nivel de detaliu, nici măcar un plan de reglementare pentru o zonă mai întinsă, așa cum sunt planurile urbanistice zonale, este un plan la nivel macro-teritorial, respectiv tot teritoriul municipiului și pentru zone întinse cu populație numeroasă.

Planul urbanistic general realizează clasificarea unor suprafețe întinse din teritoriul unităților administrativ-teritoriale în raport de funcțiunile majore ale diferitelor zone din acest teritoriu, având scopul de a „enunța principiile de dezvoltare a orașului în contextul zonei metropolitane pe teren mediu, în vederea creării și preservării șanselor de dezvoltare în perspectiva”, după cum se menționează și în expunerea de motive realizată de Primarul General de la acel moment, propunând CGMB aprobarea acestui PUG.

Delimitarea pe zone spațiale și, de aici, clasificarea zonelor urbanistice s-a realizat prin luarea în considerare a profilului dominant al fiecărei zone, gruparea părților din teritoriu pe zone realizându-se pe criteriul omogenității, al caracteristicilor comune din interiorul unor zone.

Luându-se în considerare întinderea unor zone cu profil specific, au apărut și sunt delimitate teritorial la nivelul PUG al Municipiului București, C-zona centrală, M-zona mixtă, Z-zona de locuit, A-zona activităților productive, G-zona gospodăriei comunale, T-zona transporturilor sau chiar V- zona spațiilor verzi.

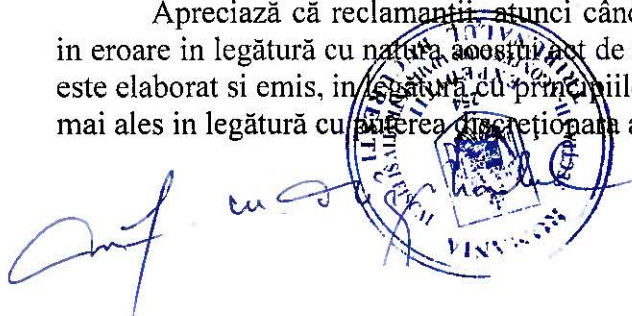
Nu înseamnă însă, că toate imobilele, respectiv terenuri și clădirile din interiorul acestor zone corespund în totalitate caracteristicilor zonei în care au fost încadrate, ci zona în care sunt plasate are anumite trăsături dominante, pe care fiecare imobil le îndeplinește mai mult sau mai puțin, putând exista o oarecare depărtare a caracteristicilor unui imobil sau altul de caracteristicile generale ale zonei în care se afla.

S-a avut în vedere, pentru delimitare, caracteristica dominantă a zonei, acesta fiind modul de implementare a principiilor stabilite prin H.G nr. 525/1996, la nivel formal, iar ca necesitate faptică, aceasta delimitare servea obiectivelor de stabilire a direcțiilor, priorităților și reglementărilor de amenajare a teritoriului și dezvoltare urbanistică a teritoriului localităților, utilizare rațională și echilibrată a terenurilor necesare funcțiunilor urbanistice, obiective ce au fost menționate în Ordinul Ministrului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului nr. 13/N/10.03.1999, emis în vederea aplicării H.G nr. 525/1996.

În acest mod, este evident că diferite imobile - terenuri, clădiri edificate pe acestea - au ajuns în zone cu care nu corespundeau întru-totul din punctul de vedere al clasificării urbane, caracteristicile lor tehnice sau funcția lor tradițională recomandându-le pentru alte tipuri de zone.

În acest sens se observa că subzona Via parcuri, grădini, scuaruri și fâșii plantate interzice lucrări care nu servesc funcțiunii de parcuri grădini, scuaruri și fâșii plantate, însă nici o zonă reglementată prin PUG nu este atât de omogenă încât să excludă total imobile cu alta destinație sau funcțiune, fie că acestea au existat anterior reglementării, fie că au fost realizate ulterior, în baza unor documentații de urbanism derogatorii.

Apreciază că reclamantul, atunci când abordează problema legalității PUZ-ului, sunt în eroare în legătură cu natura actului act de reglementare, în legătură cu modul în care acesta este elaborat și emis, în legătură cu principiile și rigorile pe care le impun un atare demers, dar mai ales în legătură cu puterea discreționară a autorității la adoptarea planurilor de urbanism.

Astfel, la adoptarea acestora nu se tine cont de dorințele individuale ale proprietarilor în ceea ce privește destinația pe care o vor pentru terenurile lor, cu atât mai puțin de dorințele viitorilor proprietari.

PUG-ul conține mai multe părți pe baza cărora s-a stabilit zonificarea funcțională, fiind formulate propuneri de zonificare funcțională, reglementări, permisiuni și restricții.

Deși nu există un document prealabil care să conțină o analiză de detaliu a terenului ce face obiectul judecății, instanța reține că documentația cuprinde suficiente criterii de apreciere în funcție de care autoritatea publică emitentă a stabilit trăsăturile dominante ale zonei, nefiind obligatoriu pentru PUG ca acesta să respecte întocmai situația de fapt existentă, reglementarea având ca scop și direcționarea dezvoltării localităților, enunțarea priorităților, zonificarea funcțională a teritoriului, după consultarea populației și adoptarea unui act normativ de către un organism colegial, cu reprezentativitate la nivelul colectivității.

Pentru includerea unui teren într-o anumită categorie de funcțiune nu este necesară exproprierea sau declararea sa de utilitate publică.

Practica instanțelor interne reține că o astfel de restrângere a dreptului de proprietate sau mai precis, a unuia dintre prerogativele sale, potrivit art. 1 paragraf 2 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, se încadrează în limitele exercitării folosinței bunurilor în conformitate cu interesul general.

În cazul exercitării folosinței bunurilor în conformitate cu interesul general, nu suntem în prezența unui transfer de proprietate de la un titular la altul, ci doar în prezența unei limitări a unuia dintre atributele dreptului de proprietate, folosința, în strânsă legătură cu existența unui interes general care trebuie satisfăcut și cu respectarea măsurii proporționalității.

În jurisprudența constantă a Curții Europene s-a reținut că marja de apreciere a statului este mult mai largă decât în cazul privării de proprietate, ea rezultând din însăși textul legal „dreptul statelor de a adopta măsurile legale necesare”, fără a fi absolută, ci supusă controlului de proporționalitate. [cauza Gorraiz Lizarraga și alții c. Spaniei, nr. 62543/00, par. 70; mutatis mutandis, James și alții c. Regatului Unit, 21 februarie 1986, par. 46; Mellacher și alții c. Austriei, 19 decembrie 1989, par. 55; Chapman c. Regatului Unit, nr. 27238/95, par. 104].

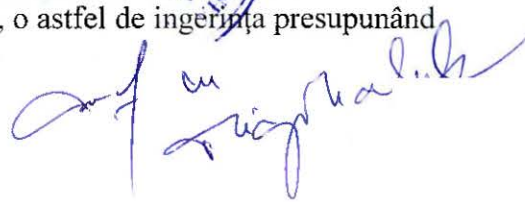
"Prin urmare, în principiu, includerea terenului în zona Via nu echivalează cu o expropriere de facto a reclamanților, astfel că nu se încalcă dreptul de proprietate privată consfintit de art. 44 din Constituția României, art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 480 și 481 C.Civ din 1864." (DECIZIA CIVILĂ NR. 3366/11.06.2015 a Curții de Apel București Secția a-VIII-a CAF).

Astfel, terenul fiind grevat de așa numitele servituti urbanistice, reclamanții păstrează dreptul de proprietate și toate atributele acestuia (usus, fructus și abusus), însă sunt condiționați de respectarea dispozițiilor de urbanism sau de formalitățile necesare pentru modificarea regimului de urbanism.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în sensul neîncălării art.1 al Protocolului la Convenție inclusiv în ipoteza în care regimul urbanistic al terenului s-a schimbat după achiziția terenului de către petenți, când erau deja proprietari, iar aceasta tocmai pentru că la fundamentul adoptării unei astfel de reglementări generale stă interesul public.

Astfel, pentru ipoteza în care printr-un Plan de Urbanism General se modifică regimul de urbanism din constructibil în neconstructibil (spațiu verde), a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 2 august 2001 în cauza Cooperativa La Laurentina c. Italiei (nr. 23529/94), în care s-a statuat că „această nouă situație - anume pierderea valorii care se presupune că a existat și eventualele dificultăți de a vinde un teren amenințat de expropriere - nu a avut efect retroactiv și nici incidența asupra raționamentului expus" (par. 113), constatându-se că nu a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție.

"Instanța de recurs reține, așadar, că nu orice modificare a funcțiunii unui teren din constructibil în neconstructibil este ilegală sau disproporționată, o astfel de ingerință presupunând

o analiza a echilibrului între interesul public și cel privat." (DECIZIA CIVILA NR. 3366/11.06.2015 a Curții de Apel București Secția a VIII-a CAF).

Potrivit Legii nr. 350/2001, prin intermediul planului urbanistic zonal (PUZ) se efectuează reglementarea specifică, prin care se realizează modificări la nivelul, la nivelul unor zone restrânse, în raport cu zonele avute în vedere la nivel de PUG, modificări care apoi sunt detaliate la nivel de plan urbanistic de detaliu (PUD) - la nivel de PUD nu se pot rectifica reglementări ale planurilor superioare din punct de vedere juridic, respectiv planurile de reglementare.

În acest sens, sunt aplicabile prevederile art. 32 alin. 1 din lege care reglementează posibilitatea modificării prevederilor documentației de urbanism, adică a PUG: „ În cazul în care prin cererea pentru emiterea certificatului de urbanism se solicită o modificare a prevederilor documentațiilor de urbanism aprobate pentru zona respectivă sau dacă condițiile specifice ale amplasamentului ori natura obiectivelor de investiții o impun, autoritatea publică locală are dreptul ca, după caz, prin certificatul de urbanism: a) să respingă în mod justificat cererea de modificare a prevederilor documentațiilor de urbanism aprobate; b) să condiționeze autorizarea investiției de elaborare și aprobarea de către autoritatea publică locală competentă a unui plan urbanistic zonal”.

Potrivit dispozițiilor art. 49 din legea 350/2001, Regulamentul general de urbanism reprezintă sistemul de norme tehnice, juridice și economice care stă la baza elaborării planurilor de urbanism, precum și a regulamentelor locale de urbanism. Regulamentul local de urbanism pentru întreaga unitate administrativ-teritorială, aferent Planului Urbanistic General, sau pentru o parte a acesteia, aferent Planului Urbanistic Zonal cuprinde și detaliază prevederile Planului Urbanistic General și ale Planului Urbanistic Zonal referitoare la modul concret de utilizare a terenurilor, precum și de amplasare, dimensionare și realizare a volumelor construite, amenajărilor și plantațiilor.

Planul Urbanistic Zonal (PUZ) este documentul urbanistic ce poate cuprinde reglementări asupra zonei referitoare la organizarea rețelei stradale, organizarea arhitectural-urbanistică în funcție de caracteristicile structurii urbane, modul de utilizare a terenurilor, dezvoltarea infrastructurii edilitare, statutul juridic și circulația terenurilor, etc. [a se vedea în acest sens, art. 47 alin. 2 din Legea nr. 350/2001)

Prin urmare, în principiu, prin Planul Urbanistic Zonal se poate deroga de la dispozițiile Planului Urbanistic General și, de asemenea, de la propunerile cu caracter director, dar nu imperativ, din Regulamentele de urbanism zonale. Aceste reglementări sunt posibile, având în vedere că se emit acte administrative cu aceeași forță juridică, respectiv hotărâri ale Consiliului General al Municipiului București, referitoare la modul concret de utilizare a terenurilor, precum și de amplasare, dimensionare și realizare a volumelor construite, amenajărilor și plantațiilor.

Astfel, “obligarea paratului Consiliul General al Mun. București să încadreze imobilul într-o zonă construibilă, conforma cu situația de Carte Funciara, este neîntemeiată întrucât stabilirea încadrării urbanistice este prerogativa autorității locale, instanța având doar competența de a verifica dacă sunt respectate dispozițiile legale referitoare la această operațiune”. (Sentința civ. nr. 586 a Tribunalului București Secția a-II-a CAF).

Mai învederează faptul că probele administrate în cauză (expertiza judiciară) nu pot conduce la derogarea sau încălcarea normelor de drept și a principiilor de bază ce guvernează procedura de încadrarea din punct de vedere urbanistic a suprafețelor de teren, reclamanta având la îndemână alte instrumente juridice în vederea exercitării drepturilor pretins încălcate, astfel cum reține instanța de fond în motivare.

Așa cum este deja stabilit în jurisprudența arătată mai sus, recunoașterea dreptului de a construi este supusă unei proceduri obligatorii, ulterior întocmirii unei documentații de urbanism complexe, care să aibă în vedere întreaga zonă în care este poziționat terenul, pentru a determina posibilitatea modificării condițiilor de construire.

Fata de toate aceste considerente, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea în tot a sentinței civile atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond.

În subsidiar, în situația în care se va reține cauza, cu ocazia rejudecării în fond, solicită respingerea acțiunii intimatului-reclamant ca fiind neîntemeiată.

În drept: dispozițiile Legii nr. 215/2001, Legii nr. 554/2004, Legii nr. 350/2001, art. 430, art. 431, art. 483 și urmat. NCPC.

Probe: În dovedirea acțiunii înțelege să se folosească de proba cu înscrisuri, precum și de orice alt mijloc de proba a cărui pertinentă, concludentă și utilitate va reieși din dezbateri.

Solicitam judecarea cauzei și în eventuala lipsă a părților la proces, conform art. 223 alin. 3 NCPC.

Intimații-reclamanți

și

, au formulat *întâmpinare*, față de cererea de recurs formulată de recurentul-pârât Municipiul București, prin Primarul General, , sens în care a precizat următoarele:

1. Cu privire la excepțiile procesuale

Cu privire la calitatea procesuală pasivă a Municipiului București, prin Primarul General, arată faptul că, potrivit art. 63 alin. (1) lit. d) și alin. (5) lit f) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, printre atribuțiile primarului este și aceea de a asigura elaborarea planurilor urbanistice prevăzute de lege, de a le supune aprobării consiliului local și de a acționa pentru respectarea prevederilor acestora.

Redă în continuare dispozițiile art. 63 alin. (1) lit. d) și alin. (5) lit f) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001:

"Art. 63.

(1) Primarul îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții:

d) atribuții privind serviciile publice asigurate cetățenilor;

(5) în exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. d), primarul:

e) asigură elaborarea planurilor urbanistice prevăzute de lege, le supune aprobării consiliului local și acționează pentru respectarea prevederilor acestora".

Astfel fiind, în ceea ce privește elaborarea planurilor urbanistice, competențele sunt împărțite între primar, care asigură elaborarea planurilor urbanistice, și consiliul general, care le aprobă.

Prin urmare, Municipiul București, prin Primarul General, are calitatea procesuală pasivă în prezenta cauză, ceea ce înseamnă că excepția lipsei calității procesuale pasive a Municipiului București a fost în mod corect respinsă de tribunal.

2. Cu privire la fondul cauzei

2.1. Includerea în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1 este contrară art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale

În ceea ce privește includerea în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1, fapt care s-a realizat atât prin Planul Urbanistic General (PUG), aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 și prelungit prin HCGMB nr. 224/2015, cât și prin P.U.Z. - închidere Inel Median de circulație la zona de nord - autostrada urbana tronson cuprins între lacul Morii și Șoseaua Colentina, aprobat prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 294 din 28.11.2013, modificat cu Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 292 din 27.11.2014, arată următoarele:

Municipiul București, prin Primarul General, invocă un drept absolut și discreționar de reglementare în domeniul urbanistic, susținând faptul că autoritatea administrației publice poate să limiteze exercițiul dreptului de proprietate (ex. prin interzicerea dreptului de construire) fără să fie obligată să justifice în vreun fel necesitatea și utilitatea unei astfel de

limitări, fără ca măsura respectivă să urmărească un interes general și fără ca măsura respectivă să păstreze un just echilibru între interesul general și cel individual.

Or, în mod evident, o astfel de limitare a exercițiului dreptului de proprietate, fără ca autoritatea administrației publice să justifice necesitatea și utilitatea unei astfel de limitări, fără ca măsura respectivă să urmărească un interes general și fără ca măsura respectivă să păstreze un just echilibru între interesul general și cel individual, reprezintă o încălcare art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

În practica judiciară, o astfel de ingerință în dreptul de proprietate, care echivalează în fapt cu o expropriere, a fost considerată contrară art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Așa cum rezultă din certificatul de urbanism nr. 2039/223/C/34609/08.12.2017, prin Planul Urbanistic General (PUG), aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 și prelungit prin HCGMB nr. 224/2015, cât și prin P.U.Z. - închidere Inel Median de circulație la zona de nord - autostrada urbana tronson cuprins între lacul Morii și Șoseaua Colentina, aprobat prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 294 din 28.11.2013, modificat cu Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 292 din 27.11.2014, proprietatea noastră din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1, a fost inclusă în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor.

Potrivit acestui regim urbanistic, utilizările admise sunt: cimitire și clădiri anexă, cimitire, capelă mortuară, mausoleu-osuar, circulații carosabile, parcaje, circulații pietonale, plantații, pavilion pentru administrație, depozitare și anexe sanitare.

Or, pe terenul din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1, reclamanții dețin o locuință, construită încă din anul 1930, dovadă în acest sens fiind documentațiile cadastrale atașate la prezenta cerere.

De asemenea, arată că doresc să folosească în continuare imobilul ca și locuință și nu sunt de acord cu transformarea acestuia în cimitir sau spațiu verde.

Aceștia doresc consolidarea și extinderea clădirii existente, însă includerea imobilului în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor nu permite emiterea unei autorizații de construire pentru consolidare și extindere locuință, întrucât, potrivit regimului urbanistic stabilit de Planul Urbanistic General (PUG) și P.U.Z. - închidere Inel Median de circulație la zona de nord, nu este admisă utilizarea imobilului ca locuință, ci doar ca cimitir sau spațiu verde.

2.2. Includerea în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1 s-a făcut cu nerespectarea metodologiei de elaborare a planurilor urbanistice, aprobată prin Ordinul nr. 13/1999, al Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului

Potrivit pct. 1.4. din Ghidul privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al planului urbanistic general, aprobat prin Ordinul nr. 13/1999, al Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, elaborarea Planului Urbanistic General (PUG) trebuie să se facă prin parcurgerea anumitor etape.

Redă în continuare dispozițiile relevante din GHID:

"Elaborarea unui PUG de calitate impune:

-o documentare temeinică, atât pe teren, cât și în bazele de date;

-fundamentarea reglementărilor pe baza concluziilor studiilor de specialitate"

Din documentația transmisă instanței de judecată, nu rezultă faptul că, pentru elaborarea Planului Urbanistic General (PUG), au fost efectuate studii de specialitate, în raport de realitatea faptică din teren, și o documentare temeinică pe teren și în bazele de date.

Practic, pentru elaborarea Planului Urbanistic General (PUG), nu s-a făcut o documentare temeinică pe teren, astfel că includerea în zona Via - teritoriul de referință 4

UTR 4_16 - subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1 s-a făcut fără ca măcar să se știe că pe acel teren există o locuință.

Nici la elaborarea Planului Urbanistic General (PUG), nici în cadrul prezentului dosar, recurenții - pârâți, respectiv Municipiul București - prin Primarul General, și Consiliul General al Municipiului București nu au indicat de ce ar dori să transforme locuința noastră în cimitir și nici care ar fi interesul general care ar justifica o astfel de ingerință în dreptul acestora de proprietate.

Interesul general al statului de a transforma locuința în cimitir ar trebui să rezulte în baza unor studii de specialitate și a unor verificări în teren.

Mai mult, justul echilibru care trebuie asigurat între interesul general și cel individual trebuie analizat tot în baza unor studii de specialitate și a unor verificări în teren, care să analizeze situația fiecărui imobil afectat, astfel încât să se poată ști dacă interesul general justifică sau nu o astfel de ingerință.

Or, astfel de studii de specialitate sau verificări în teren nu s-au realizat.

Având în vedere cele expuse mai sus, solicită respingerea, ca neîntemeiat a recursului formulat de Municipiul București - prin Primarul General.

Intimații-reclamanți

și

, au formulat *întâmpinare*, față de cererea de recurs formulată de recurentul-pârât Consiliul General al Municipiului București, sens în care au precizat următoarele:

1.1. Includerea în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1 este contrară art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale

În ceea ce privește includerea în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1, fapt care s-a realizat atât prin Planul Urbanistic General (PUG), aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 și prelungit prin HCGMB nr. 224/2015, cât și prin P.U.Z. - închidere Inel Median de circulație la zona de nord - autostrada urbana tronson cuprins între lacul Morii și Șoseaua Colentina, aprobat prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 294 din 28.11.2013, modificat cu Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 292 din 27.11.2014, aduce la cunoștință următoarele:

Consiliul General al Municipiului București invocă un drept absolut și discreționar de reglementare în domeniul urbanistic, susținând faptul că autoritatea administrației publice poate să limiteze exercițiul dreptului de proprietate (ex. prin interzicerea dreptului de construire) fără să fie obligată să justifice în vreun fel necesitatea și utilitatea unei astfel de limitări, fără ca măsura respectivă să urmărească un interes general și fără ca măsura respectivă să păstreze un just echilibru între interesul general și cel individual.

Or, în mod evident, o astfel de limitare a exercițiului dreptului de proprietate, fără ca autoritatea administrației publice să justifice necesitatea și utilitatea unei astfel de limitări, fără ca măsura respectivă să urmărească un interes general și fără ca măsura respectivă să păstreze un just echilibru între interesul general și cel individual, reprezintă o încălcare art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

În practica judiciară, o astfel de ingerință în dreptul de proprietate, care echivalează în fapt cu o expropriere, a fost considerată contrară art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Așa cum rezultă din certificatul de urbanism nr. 2039/223/C/34609/08.12.2017, prin Planul Urbanistic General (PUG), aprobat prin HCGMB nr. 269/2000 și prelungit prin HCGMB nr. 224/2015, cât și prin P.U.Z. - închidere Inel Median de circulație la zona de nord - autostrada urbana tronson cuprins între lacul Morii și Șoseaua Colentina, aprobat prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 294 din 28.11.2013, modificat cu

Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 292 din 27.11.2014, proprietatea noastră din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1, a fost inclusă în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor.

Potrivit acestui regim urbanistic, utilizările admise sunt: cimitire și clădiri anexă, cimitire, capelă mortuară, mausoleu-osuar, circulații carosabile, parcaje, circulații pietonale, plantații, pavilion pentru administrație, depozitare și anexe sanitare.

Or, pe terenul din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1, reclamantii dețin o locuință, construită încă din anul 1930, dovadă în acest sens fiind documentațiile cadastrale atașate la prezenta cerere.

Aceștia doresc să folosească în continuare imobilul ca și locuință și nu sunt de acord cu transformarea acestuia în cimitir sau spațiu verde.

De asemenea, arată că doresc consolidarea și extinderea clădirii existente, însă includerea imobilului în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor nu permite emiterea unei autorizații de construire pentru consolidare și extindere locuință, întrucât, potrivit regimului urbanistic stabilit de Planul Urbanistic General (PUG) și P.U.Z. - închidere Inel Median de circulație la zona de nord, nu este admisă utilizarea imobilului ca locuință, ci doar ca cimitir sau spațiu verde.

2.2. Includerea în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1 s-a făcut cu nerespectarea metodologiei de elaborare a planurilor urbanistice, aprobată prin Ordinul nr. 13/1999, al Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului

Potrivit pct. 1.4. din Ghidul privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al planului urbanistic general, aprobat prin Ordinul nr. 13/1999, al Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, elaborarea Planului Urbanistic General (PUG) trebuie să se facă prin parcurgerea anumitor etape.

Redau în continuare dispozițiile relevante din GHID:

"Elaborarea unui PUG de calitate impune:

-o documentare temeinică, atât pe teren, cât și în bazele de date;

-fundamentarea reglementărilor pe baza concluziilor studiilor de specialitate"

Din documentația transmisă instanței de judecată, nu rezultă faptul că, pentru elaborarea Planului Urbanistic General (PUG), au fost efectuate studii de specialitate, în raport de realitatea faptică din teren, și o documentare temeinică pe teren și în bazele de date.

Practic, pentru elaborarea Planului Urbanistic General (PUG), nu s-a făcut o documentare temeinică pe teren, astfel că includerea în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor a imobilului din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1 s-a făcut fără ca măcar să se știe că pe acel teren există o locuință.

Nici la elaborarea Planului Urbanistic General (PUG), nici în cadrul prezentului dosar, recurenții - pârâți, respectiv Municipiul București - prin Primarul General, și Consiliul General al Municipiului București nu au indicat de ce ar dori să transforme locuința noastră în cimitir și nici care ar fi interesul general care ar justifica o astfel de ingerință în dreptul acestora de proprietate.

Interesul general al statului de a transforma locuința acestora în cimitir ar trebui să rezulte în baza unor studii de specialitate și a unor verificări în teren.

Mai mult, justul echilibru care trebuie asigurat între interesul general și cel individual trebuie analizat tot în baza unor studii de specialitate și a unor verificări în teren, care să analizeze situația fiecărui imobil afectat, astfel încât să se poată ști dacă interesul general justifică sau nu o astfel de ingerință.

Or, astfel de studii de specialitate sau verificări în teren nu s-au realizat.

Consiliul General al Municipiului București susține faptul că, la includerea în zona Via - teritoriul de referință 4 UTR 4_16 - subzona cimitirelor a imobilului din București, str.

Conf. in valabil

Cantonului nr. 18B, sector 1, s-a avut în vedere caracteristica dominantă a zonei, însă nu rezultă de nicăieri care ar fi caracteristica dominantă a zonei respective.

În mod logic, caracteristica dominantă a zonei, inclusiv delimitarea diferitelor zone urbanistice, ar fi trebuit să se facă în urma unor studii de specialitate, în raport de realitatea faptică din teren, și a unor activități de documentare temeinică pe teren și în bazele de date, care însă nu s-au realizat.

În realitate, caracteristica dominantă a zonei este aceea a locuințelor individuale și colective mici cu maxim P+2 niveluri situate în afara perimetrelor de protecție (zona L1a), iar locuința noastră din București, str. Cantonului nr. 18B, sector 1 corespunde cu această caracteristica, fiind vorba de o locuință cu un singur nivel.

Locuința reclamanților se învecinează cu cimitirul, iar în lipsa unor verificări temeinice în teren, limita dintre zona Via și zona L1a a fost greșit trasată, astfel că proprietatea acestora a fost greșit inclusă în zona Via și nu în zona L1a.

După cum au arătat deja, nici la elaborarea Planului Urbanistic General (PUG), nici în cadrul prezentului dosar, recurenții - pârâți, respectiv Municipiul București - prin Primarul General, și Consiliul General al Municipiului București nu au indicat de ce ar dori să transforme locuința în cimitir și nici care ar fi interesul general care ar justifica o astfel de ingerință în dreptul lor de proprietate.

Având în vedere cele expuse mai sus, solicită respingerea, ca neîntemeiat a recursului formulat de Consiliul General al Municipiului București.

Examinând recursul dedus judecătii prin prisma motivelor de casare invocate, a argumentelor aduse de către părți și a textelor de lege incidente, Curtea reține următoarele:

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Municipiul București, Curtea o consideră de asemenea neîntemeiată, având în vedere că actele administrative a căror anulare parțială a fost solicitată de reclamanți privesc activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism a Municipiului București, iar reclamanții au solicitat obligarea pârâților să ia măsurile necesare pentru includerea imobilului lor în altă zonă urbanistică.

Din extrasul de carte funciară pentru informare (fila 10, volumul I) reiese că imobilul situat în București, str. Cantonului nr.18B, sector 1, a fost înscris în Cartea Funciară nr. 217896 a UAT București Sectorul 1, iar prin Încheierea nr.71622/22.08.2017 a fost intabulat dreptul de proprietate, mod de dobândire adjudecare în cota de 1/1 asupra A.1 în favoarea reclamanților Cârlescu Teodor Ioan și Cârlescu Alina-Nicoleta, sub B.5 din cartea funciară 217896 a UAT București Sectorul 1.

După cum este precizat în actul de adjudecare și în extrasul de carte funciară, imobilul situat în str. Cantonului nr.18B, sector 1, este compus din teren intravilan în suprafață de 670 mp din acte (640 mp din măsurători) cu o deschidere de 25,60 ml la drumul de acces și construcția edificată pe acesta cu regim de înălțime Parter, edificată în anul 1930, formată din imobil cu 3 (trei) camere, bucătărie, antreu și cămară în suprafață construită la sol de 84,27 mp, imobil înscris în CF a localității București, sector 1, sub nr. 58626, având număr cadastral 217896 (număr cadastral vechi 21171).

Prin certificatul de urbanism nr.2039/223/C/34609/08.12.2017 se atestă cu privire la Regimul economic al imobilului situat în București, sector 1, str. Cantonului nr.18B: "În prezent terenul este construit (conform Extras CF); Conform PUG - MB aprobat prin HCGMB 269/2000 și prelungit prin HCGMB 224/2015, amplasamentul se încadrează în subzona V1a-parcuri, grădini și scuaruri publice orașenești și fâșii plantate; Conform PUZ - Închidere Inel Median de circulație la zona nord - autostrada urbană tronson cuprins între lacul Morii și Șoseaua Colentina aprobat prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 294 din 28.11.2013 modificat cu Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 292 din 27.11.2014, imobilul este cuprins în teritoriul de referință 4 UTR 4-16 - subzona cimitirelor. Utilizări admise: cimitire și clădiri anexă, cimitire, capelă mortuară,

mausoleu - osuar, circulații carosabile, parcaje, circulații pietonale, plantații, pavilion pentru administrație, depozitare și anexe sanitare; Utilizări admise cu condiționări: se va asigura, conform normelor, o zonă de protecție de 50.0 metri; se va asigura pentru noile cimitire o densitate mai redusă a locurilor de veci (între 7.5 și 10,0 mp teren brut pentru un loc de veci), circulații carosabile și pietonale civilizate și o pondere mai ridicată a vegetației potrivit rolului de reculegere și respectului cuvenit; Utilizări interzise: se interzice densificarea cimitirelor existente prin ocuparea aleilor și distrugerea vegetației din lungul acestora sau a celei perimetrare."

În Titlul II din RLU aferent PUG Municipiul București, sunt prevăzute "prescripțiile specifice pe zone, subzone și unități teritoriale de referință", între care la litera "V" este definită zona spațiilor verzi, caracterizată astfel: "Zona cuprinde spații verzi publice cu acces nelimitat sau specializate de interes supramunicipal și municipal, spații pentru sport și agrement cu acces limitat de apartenența la cluburi sau contra cost, spații plantate de protecție și păduri de diferite tipuri."

Zona spațiilor verzi cuprinde opt zone (de la V1 la V8), dintre care incidență în speță este zona V1, subzona V1a, respectiv subzona ce cuprinde parcuri, grădini, scuaruri și fasii plantate publice și care potrivit art. 4 din Legea nr. 24/2007, sunt amenajări de folosință publică.

Planul Urbanistic General al Municipiului București, a fost aprobat prin H.C.G.M.B. nr. 269/2000, iar valabilitatea sa a fost prelungită prin Hotărârile C.G.M.B. nr. 169/2004, nr. 241/20.12.2011 și, respectiv, nr. 232/19.12.2012.

În acest context, Curtea reține că potrivit Ordinului nr. 13 N din 10.03.1999, emis de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului prin care s-a aprobat reglementarea tehnica - „Ghid privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al Planului Urbanistic General” elaborarea PUG ar fi trebuit să respecte o anumită metodologie, anumite etape în elaborare și anumite studii de fundamentare.

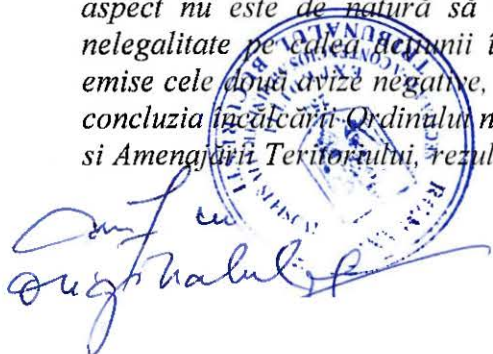
Conform pct.-ului 1.4. din Capitolul 1 „Generalități” „Elaborarea unui PUG (...) impune: (...) o documentare temeinică, atât pe teren, cât și în bazele de date (...) fundamentarea reglementarilor pe baza concluziilor studiilor de specialitate”.

Însă, în speță, din probatoriul administrat, nu a reieșit faptul că s-ar fi efectuat asemenea studii de specialitate care să stea la baza elaborării actului administrativ contestat.

Mai mult, în anexa la HCGMB nr. 269/2000, care a aprobat PUG Municipiul București, la pozițiile 12 și 13 sunt menționate avizul nr. 203169/2000 de la OCGC București și avizul nr. 586/2000 de la OCAOTA București, ceea ce implică faptul că aceste avize au fost fost obținute.

Însă, aspect esențial, OCGC București prin adresa nr. 203169/17.08.2000 și OCAOTA București prin adresa nr. 586/03.08.2000 au refuzat în mod explicit să avizeze favorabil PUG Municipiul București, menționând expres imposibilitatea acestui lucru pentru motivele de nelegalitate precizate concret în cele 2 adrese, astfel (între altele): suprafața Municipiului București menționată în PUG - 22.800 hectare, diferă major de suprafața reală înscrisă în cadastru, însoțită de Comisia Națională de Statistică din S.S.T. (Suprafața Statistică Teritorială) - 23.787 hectare; PUG nu conține elementele topografice care să permită verificarea documentației; limitele Municipiului București, ale intravilanului, ale extravilanului și ale sectoarelor nu sunt conforme cu realitatea; lipsește structura suprafețelor pe categorii de folosință.

Chiar dacă cele două avize pot fi considerate ca având caracter consultativ, acest aspect nu este de natură să înlăture posibilitatea invocării și examinării motivelor de nelegalitate pe calea acțiunii în anularea actului administrativ în privința căruia au fost emise cele două avize negative, în speță constatându-se că mențiunile din avize consolidează concluzia încalcării Ordinului nr. 13 N din 10.03.1999, emis de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, rezultând, indubitabil, că nu au existat studii de fundamentare sau

acte pertinente care să fi stat la baza propunerii includerii terenului recurenților în zona spațiilor verzi pentru agrement.

În plus, după cum corect au argumentat recurenții, toate înscrisurile de la dosarul cauzei dovedesc faptul că terenul său a avut categoria de folosință curți-construcții anterior emiterii PUG-ului, iar includerea acestuia, ulterior, într-o altă categorie s-a realizat fără vreo justificare legală.

Urmare acestui fapt, recurenții nu pot exercita, practic, dreptul de folosință asupra terenului. Folosința cuprinde utilizarea lucrului și culegerea fructelor (naturale, industriale și civile). În cazul terenurilor, întinderea dreptului de proprietate este stabilită la art. 559 din NCC care la alineatul 2 prevede: "Proprietarul poate face, deasupra și în subsolul terenului, toate construcțiile, plantațiile și lucrările pe care le găsește de cuviință, în afară de excepțiile stabilite de lege, și poate trage din ele toate foloasele pe care acestea le-ar produce. El este ținut să respecte, în condițiile și în limitele determinate de lege, drepturile terților asupra resurselor minerale ale subsolului, izvoarelor și apelor subterane, lucrărilor și instalațiilor subterane și altora asemenea".

Prin urmare, atributul folosinței este încălcat ori de câte ori proprietarul este împiedicat să își utilizeze imobilul conform intereselor legitime proprii, fie prin acțiuni ale unor terți (calificate de legea penală infracțiuni), fie prin decizii administrative abuzive ale autorităților.

Or, încadrarea terenului recurenților în zona V1, subzona V1a, respectiv subzona ce cuprinde parcuri, grădini, scuaruri și fasii plantate publice, suprimă, practic, exercitarea dreptului de folosință, sub ambele aspecte, întrucât: recurenții nu își pot exercita dreptul legitim de a construi, fiind astfel împiedicat să utilizeze terenul. Cu toate că actele de proprietate și evidențele de publicitate imobiliară atestă juridic că terenul are categoria de folosință "curți-construcții", fiind deci, de jure, "construibil", încadrarea nelegală, prin PUG, a terenului la "complexe și baze sportive" împiedică recurenții să exercite dreptul legitim de a construi - astfel cum este prevăzut la art. 559 alin. 2 din NCC. Așadar, terenul este de facto "non-edificandi". Susținerile intimatului CGMB cu privire la caracterul construibil al imobilelor situate în subzona V1a sunt vădit lipsite de fundament, căci subzona V1a permite exclusiv edificarea de construcții și instalații specifice parcurilor, grădinilor, scuarurilor și faziilor plantate publice; posibilitatea legală a recurenților de a culege fructe de pe urma terenului este restricționată în mod sever, câtă vreme terenul este "non edificandi". Totodată, fiind interzisă schimbarea destinației de "spațiu verde" a terenului, prevăzută prin PUG, recurentul nu poate să obțină nici fructe naturale.

De asemenea, prin includerea imobilului recurenților în subzona V1a- parcuri, grădini, scuaruri și fasii plantate publice, se realizează o îngradire excesivă a prerogativelor dreptului de proprietate, echivalând, în esență, cu o expropriere în fapt, aspect de natură a încălca dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional al CEDO.

Astfel, prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional al CEDO impun autorităților statale două obligații esențiale: să ia măsurile necesare protejării proprietății private și să se abțină de la acte care pot aduce injust atingere proprietății private. Atingerea adusă proprietății private poate fi generată atât printr-o acțiune a autorităților publice, cât și prin inacțiunea sau neglijența în adoptarea unor măsuri care să conducă la prezervarea posibilității proprietarilor de a-și exercita atributele.

În raport de datele speței, instanța trebuie să analizeze dacă ingerința în dreptul de proprietate al recurenților este una justificată, art. 1 din Primul Protocol adițional al CEDO permițând expropriere pentru cauze de utilitate publică. Or, intimații nu au invocat nici un argument pertinent de natură a justifica includerea imobilului în categoria spațiilor verzi pentru agrement, complexe și baze sportive, și nici nu au oferit recurenților o justă despăgubire, proporțională cu pierderea suferită, având în vedere și faptul că în categoria indicată pot fi incluse doar imobile aparținând domeniului public, delimitat potrivit Legii

nr.213/1998, iar nu și imobile proprietate privată (o astfel de includere echivalând cu o expropriere în fapt, proprietarii fiind lipsiți de una din prerogativele dreptului de proprietate, usus).

În acest context, trebuie precizat că este vorba de o încălcare a art. 1 din Primul Protocol adițional al CEDO, deci de un aspect de neconvenționalitate, iar nu de neconstituționalitate, astfel că nu este pertinentă invocarea deciziilor Curții Constituționale de către intimați.

Totodată, caracterul general al PUG nu exclude verificările din teren, constatarea situației reale de fapt pentru identificarea funcțiunii dominante a fiecărei zone, sau a funcțiunii dominante tradiționale caracterizate de țesut urban și conformare spațială proprie, astfel cum se cum menționează în H.G. nr. 525/1996 pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism.

Pentru ansamblul acestor considerente, în temeiul art.496 noul Cod de procedură civilă, Curtea va respinge recursurile formulate, ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursurile formulate de recurenții-pârâți **MUNICIPIUL BUCUREȘTI PRIN PRIMAR GENERAL** - sector 5, București, B-dul Regina Elisabeta, nr. 47 și **CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI** - sector 5, București, B-dul Regina Elisabeta, nr. 47 *împotriva sentinței civile nr. 8059/04.12.2018, pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 47034/3/2017, în contradictoriu cu intimații-reclamanți* și ambii cu domiciliul în sector 5, București, str. Dumbrava Nouă, nr. 13, bl. M109, sc. 1, ap. 19, ca nefondate.

Definitivă.

Pronunțată la 20.07.2020, în ședință publică.

Președinte
MEIU EMILIAN CONSTANTIN

Judecător
ANDREI LAURA MARINA

Judecător
ILIESCU CARMEN ELENA

Grefier
APOSTOL PETRUȚA

Red MEC / 6 ex./

Jud. fond: Gherasim-Proca Valentina

Tribunalul București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal

Lucrat 4 comunicări la data de _____

Lucrabil